

Крече!

Сведения, събрани от ЛЮБЕН СТАНЕВ на 27 октомври 1975 г.

Роден съм в гр. Пловдив през 1924 година. Там завърши гимназия и медицина с първия випуск на новия университет през 1949 г. Първите две години учих медицина в София. След откриването на Пловдивския университет ни районираха и прехвърлиха в Пловдив. През 1950 година влязох в казармата и служих като войник три години. След уволяването от 1953 г. постъпих в кинематографията в студиото за игрални филми и до днес не съм си сменял работата. Бях редактор и главен редактор на студиото, а от 5-6 съм щатен сценарист към него.

С Димитър Димов се запознах в гр. Пловдив. Не мога точно да си спомня дали най-напред го видях в квартала, в който и двамата живеехме или за пръв път се срещнах с него в колектив "Хр.Смирненски". Дим. Димов живееше на ул. "Антим I" № 14, а аз живях пет години на ул. "Антим I" № 16 у своя вуйчо Никола Каише който е бил тютюнотърговец и директор на тютюневия монопол по времето на Кимон Георгиев. Малцина знаят, че през 1934 г. Кимон Георгиев одържавява тютюневата търговия и поканва моя вуйчо за директор на монопола. Много е вероятно поради това аз за пръв път да съм виждал Дим. Димов в този квартал, посочен ми от хората и познат ми вече като автор на "Осъдени души". Бях чел този роман през 1945 година в София. Романът беше издание на "Хемус" а директорът на това издателство също ми е вуйчо. Мисля, че той ми беше дал да прочета тази книга, тъй като знаеше, че се интересувам и тогава всъщност аз за пръв път чух нещо за Дим. Димов. Оближих съм се обаче с него в колектива, защото той беше човек малко трудно достъпен.

Член на колектива "Хр.Смирненски" бях от 1945 до 1950 година, но не мога да кажа много хубави работи за него, тъй като по това време тоя там даваха хора с малки възможности, кои години наред са се мъчили да се изявят и упорито преследваха целта да станат известни.